

er SF ude af aftalen, men den eksisterer fortsat, og de øvrige partier er bundet til den.

Vi kan altid genoptage den diskussion, som var mellem statsministeren og hr. Keld Albrecht- sen, for det er jo meget rart at få endeligt afkla- ret, om aftalen kan opsiges eller ikke kan opsi- ges. Men jeg må forstå det sådan, at de øvrige partier kører videre med aftalen, og at SF er ude og ingen mulighed har for at nedlægge nogen form for veto eller påvirke beslutningerne.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hvis der sker det, at SF's medlemmer stemmer nej til aftalen, foreligger der en ny situation, der så må drøftes mellem de resterende aftalepartier, idet jeg forudsætter – i hvert fald med det kend- skab, jeg har til strukturer og beslutningsproces- ser i SF – at hvis SF's medlemmer stemmer nej, er det ensbetydende med, at partiet som sådan vil anbefale et nej til traktaten. Men forudsæt- ningen for at være med i aftalen er, at man anbef- aler et ja til traktaten.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes desværre ikke, svaret var helt klart. Selv om jeg ved, at statsministeren ofte siger, at statsministeren svarer klart, var det ikke helt klart, hvad der egentlig vil ske, hvis SF's med- lemmer siger nej til aftalen og dermed også siger nej til forfatningstraktaten.

Statsministeren siger, at der så foreligger en ny situation. Jeg kunne godt tænke mig et klart svar på, hvad der vil ske i den nye situation, og det kan statsministeren vel godt give, for stats- ministeren må vel have gjort sig nogle tanker om, hvorvidt de partier ud over SF, som har ind- gået aftalen, vil fastholde den. Man må vel have indgået aftalen, fordi man synes, det er fornuf- tigt at have hånd i hanke med, hvornår afgørel- ser overgår fra enstemmigheds- til flertalsafgø- relser – eller hvad?

Spørgsmålet går simpelt hen på: Er statsmi- nisteren ikke enig i, at man under alle omstændig- heder må fastholde aftalen, selv om den ikke er særlig meget værd?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu begiver jeg mig altså ikke ud i hypotetiske diskussioner om, hvordan man skal forholde sig, hvis det ene eller det andet eller det tredje sker. Nu finder der i øjeblikket en urafstemning sted i SF, og jeg synes, den skal have lov at finde sted uden indblanding udefra. Lad SF's med- lemmer diskutere spørgsmålet og tage stilling,

så vurderer vi situationen, når afstemningsresul- tatet foreligger.

Jeg kan ikke komme det meget nærmere end at sige, at kommer SF og siger: Vi kan ikke være med i aftalen, fordi medlemmerne har stemt nej – ja, så er der en ny situation, som de tilbagevæ- rende aftalepartier må diskutere. Jeg kan sige, at for mit eget vedkommende kan jeg stå ved hvert et ord, der står i aftalen, uanset om SF er med el- ler ej, men det er jo en ny situation, hvis et aftale- parti pludselig ikke kan være med længere, og den situation må så drøftes mellem de tilbage- værende aftalepartier.

Peter Skaarup (DF):

Så går mit spørgsmål på: Er det ikke korrekt for- stået, at der her i Folketinget ofte indgås politi- ske aftaler mellem forskellige partier, som er eni- ge om, at det er en god aftale, men hvor man godt kan forestille sig, at et af partierne går ud af aftalen, uden at det betyder, at den falder væk? Eller omvendt: Vi indgår vel også politiske afta- ler her på Christiansborg, hvor vi åbner mulig- hed for, at andre partier kan tilslutte sig, uden at det ændrer ved den aftale, der er indgået.

Kl. 16.10

Er det ikke korrekt forstået? Og burde det egentlig ikke også gælde for aftalen her, som er indgået af et bredt spektrum af de politiske par- tier på Christiansborg? Var det ikke rimeligt at give SF's medlemmer forbrugeroplysning om, hvad der vil ske, hvis de siger nej til forfatnin- gen – man kunne godt forestille sig, at de vil gøre det – og gør det i øvrigt ikke indtryk på statsministeren, at fremtrædende medlemmer af SF, bl.a. Pernille Frahm, Morten Homann og Mette Pfeiffer, faktisk anbefaler et nej?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil ikke på nogen som helst måde blande mig i den interne debat i SF. Lad den debat køre uden indblanding udefra.

Jeg vil heller ikke begive mig ud i spekulation- er om, hvorledes vi skal forholde os, hvis det bliver det ene eller det andet resultat af afstem- ningen i SF. Kommer SF's forhandlere til os og meddeler, at nu må SF sige nej, fordi medlem- merne har stemt nej, er der som sagt en ny situa- tion, som så må drøftes mellem de tilbageværen- de partier. Længere kan vi altså ikke komme i dag.

Jeg må sige, det er tankevækkende, at hr. Pe- ter Skaarup er så interesseret i behandlingen af en aftale, som han selv har ønsket at stå uden